

Sygn. akt II Ca 375/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz (spr.) SSR del. Magdalena Wojciechowska
Protokolant	stażysta Agnieszka Misterkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa T. R.

przeciwko W. R.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz.

z dnia 27 marca 2014 roku, sygn. akt III RC 87/14

oddala apelację.

II Ca 375/14

UZASADNIENIE

Powód T. R. domagał się podwyższenia alimentów od pozwanego W. R. z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, ewentualnie o zasądzenie jednorazowej kwoty w wysokości 5124 zł oprócz dotychczasowych alimentów.

Pozwany W. R. nie uznał powództwa i wnosił o jego oddaleniu.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. powództwo oddalił.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia:

Po raz ostatni wysokość alimentów należnych od W. R. na rzecz jego synu T. R. ustalona została na kwotę po 500 złotych miesięcznie wyrokiem Sadu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15 listopada 2011 roku w sprawie sygn. akt III RC 510/11.

W. R. w 2013 roku wniósł pozew przeciwko T. R. o ustalenie, iż wygasł jego obowiązek alimentacyjny wobec syna T.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 14 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt IIIRC 471/13 powództwo to zostało oddalone.

T. R. ma 25 lat. Z dniem 1 stycznia 2014 roku został wpisany na listę aplikantów adwokackich Izby Adwokackiej w B.. W B. ukończył studia prawnicze i dlatego tam zdawał na aplikację adwokacką. Aplikacja trwa 3 lata. Jest płatna, roczna jej opłata wynosi 5 124 złote. Obecnie ma zajęcia teoretyczne raz w tygodniu, w soboty. Odbywa praktyki w Sądzie Rejonowym w Białymstoku (raz, dwa razy w tygodniu) oraz w Prokuraturze Rejonowej albo w Okręgowej w Białymstoku (raz w tygodniu). Czeką na przyznanie patrona.

Powód nie miał żadnych przerw w nauce. W trakcie studiów otrzymywał stypendium naukowe. T. R. mieszka w B.- wynajmuje mieszkanie. Z tego tytułu płaci po 600 złotych miesięcznie. Oprócz tego opłaca składkę członkowską- 50 złotych miesięcznie, na bilety autobusowe komunikacji miejskiej wydaje 80 złotych miesięcznie.

Matka powoda, M. R. jest zatrudniona w (...) w T. na stanowisku (...). Jej średnia miesięczna pensja wynosi netto 2409,97 złotych.

Uiszcza następujące stałe opłaty: czynsz- 416 złotych miesięcznie, energia elektryczna-101.85 złotych raz na dwa miesiące, gaz-81,96 złotych raz na dwa miesiące, telefony- około 100 złotych miesięcznie. Spłaca kredyt hipoteczny. Miesięczna rata spłaty tego kredytu wynosi 610 złotych. W wyniku podziału wspólnego majątku zapłaciła byłemu mężowi (pозwanemu) kwotę 44 000 złotych z tytułu wyrównania udziałów. Było to 3 1 maja 2013 roku.

W. R. ma 51 lat. Zatrudniony jest w firmie (...) jako pracownik (...) na podstawie umowy o pracę na czas określony- od dnia 10 grudnia 2012 roku do dnia 30 listopada 2014 roku. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi netto 1237,20 złotych.

Posiada dwoje dzieci: T.- lat 25 i G.- lat 24. Obowiązek alimentacyjny obciąża go tylko w stosunku do T.. Nie ma własnego mieszkania. Mieszka albo u rodziców albo u ciotki. Nie uiszcza żadnych stałych opłat. Czasami ciotce daje po 100 złotych z tytułu pokrycia części opłat. Utrzymuje się sam. Na samo wyżywienie wydaje około 400 złotych miesięcznie. Kwotę 44 000 złotych otrzymaną z tytułu podziału majątku wspólnego przeznaczył w głównej mierze na spłatę długów.

To ostatnie ustalenie sąd poczynił w oparciu o zeznania pozwanego.

Podstawą żądania powództwa jest przepis art. 138 kr i op, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 krip wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się ostatniego wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Zgodnie z art. 133§1 krip rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem SN „obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go ,odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności- przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletniości. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego

stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowania, a co najmniej do znacznego utrudnienia dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawienie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletniości. pozostawałoby zatem w sprzeczności ze wspomnianym wyżej podstawowym obowiązkiem rodzicielskim .

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że powód wykazuje zaangażowania do zdobywania wiedzy. Naukę prowadzi bez opóźnienia. Obecnie odbywa aplikację adwokacką. Niewątpliwie po stronie W. R. występuje obowiązek alimentowania syna T., co zresztą czyni płacąc na jego rzecz po 500 złotych miesięcznie.

Jak sam przyznał T. R. zajęcia teoretyczne ma tylko i wyłącznie w soboty oraz dwa razy w tygodniu w sądzie i prokuraturze zajęcia praktyczne (z urzędu wiadomym jest, że trwają one tylko kilka godzin). Po jego stronie występują już możliwości zarobkowe. Z punktu doświadczenia sędziego wszyscy aplikanci adwokaccy znajdują (o ile dołożą należytej staranności) zatrudnienie, choć zatrudnienie to jest na różnych stanowiskach pracy. Zdaniem Sądu jest on w stanie znaleźć taką pracę, która pozwoli mu (przy alimentowaniu go jednocześnie przez ojca i matkę) na kontynuowanie aplikacji i swoje utrzymanie.

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd miał na względzie również to, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego zamykają się w uzyskiwanej przez niego pensji (niewiele ponad 1200 złotych netto). Z uzyskiwanych pieniędzy, prócz płacenia alimentów musi sam się utrzymać. Nie ma własnego mieszkania. Mieszka bądź u rodziców bądź u ciotki. Pieniądze uzyskane z tytułu podziału majątku wspólnego przeznaczył głównie na spłaty pożyczek. Nie ma on zatem żadnych możliwości by płacić wyższe alimenty.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

Od powyższego wyroku apelację złożył powód zarzucając.

I. Naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 138 krio poprzez uznanie, iż nie doszło do zmiany stosunków łączących powoda i pozwanego uzasadniających zmianę orzeczenia z dnia 15 listopada 2011 r

- art. 135 § 1krio poprzez uznanie, iż zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego oraz usprawiedliwione potrzeby powoda kształtują się na poziomie alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie w oparciu o wyrok z dnia 15 listopada 2011 r.

II. Naruszenie przepisów postępowania, które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

1) naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej, tj. nie znajdującej uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym, oceny w zakresie ustaleń faktycznych polegających na sprzeczności materiałów dowodowych ze stanem faktycznym poprzez przyjęcie, iż:

- pozwany kwotę 44 000 zł otrzymaną tytułem wyrównania udziałów przeznaczył w głównej mierze na spłatę długów (pożyczek) opierając się wyłącznie na zeznaniach pozwanego niemających potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie.

- po stronie powodowej występują już możliwości zarobkowe, podczas gdy obecnie istniejąca sytuacja w izbie (...) nie potwierdza takich możliwości.

- możliwości zarobkowe oraz majątkowe pozwanego zamykają się w uzyskiwanej przez niego pensji, podczas gdy zebrany materiał dowodowy wskazuje na posiadanie majątku przez pozwanego.

2) naruszenie art. 233 § 1 kpc w związku z przepisem art. 227 kpc poprzez zaniechanie zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, z uwagi na nieuzasadnione pominięcie wniosków dowodowych z dokumentu „promesy udzielenia kredytu” znajdującego się w załączonych aktach sprawy - III RC 471/13. W konsekwencji błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż w zaistniałym stanie faktycznym i prawnym nie doszło do zmiany stosunku alimentacyjnego łączącego strony postępowania.

Występując z powyższymi zarzutami wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, zgodnie z żądaniem powoda , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Wnosił również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona a podniesione w niej zarzuty są chybione.

Sąd pierwszej instancji oddalając powództwo nie naruszył przepisów prawa materialnego, zaś jego ustalenia zostały dokonane w oparciu o materiał dowodowy, który został właściwie oceniony, bez naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji władny był przyjąć, że po stronie powoda istnieją pewne możliwości zarobkowe, skoro ukończył wyższe studia prawnicze. Wprawdzie powód temu zaprzeczał podnosząc, że w izbie adwokackiej (...) nie ma możliwości uzyskania zgodny na wykonywanie zatrudnienia poza ramami aplikacji, jednakże powyższej okoliczności nie wykazał. Nie wskazał, by o zatrudnienie takie występował i nie uzyskał na nie zgody.

Drugim bardzo znaczącym argumentem skarżącego jest to, że pozwany otrzymał od matki powoda kwotę 44 000 zł z tytułu spłaty z majątku wspólnego po jego podziale, a sąd w oparciu o zeznania pozwanego ustalił, że pozwany kwotę tę przeznaczył na spłatę swoich długów. Otóż sąd władny był dać wiarę pozwanemu , zaznając pozwanego w tym zakresie jest również środkiem dowodowym.

Poza tym okoliczność, że pozwany otrzymał od byłej żony pieniądze na spłatę nie oznacza, że wzrosły jego możliwości majątkowe i zarobkowe w stosunku do okresu sprzed ostatniego ustalenia alimentów. Wówczas pozwany dysponował majątkiem, którego obecnie ekwiwalentem jest suma pieniędzy otrzymanych tytułem spłaty. Zatem sytuacja majątkowa pozwanego w tym zakresie nie uległa zmianie.

Niezrozumiałym natomiast jest zarzut skarżącego pominięcia przez sąd wniosku dowodowego z dokumentu promesy udzielonego kredytu. Otóż w przedmiotowej sprawie powód nie zgłaszał takiego wniosku dowodowego.

Z tych względów apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlega oddaleniu –art. 385kpc..